

F. t. Retsplejelov for Grønland

overtages af Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, der herefter forestår al fuldbyrdelse af foranstaltninger, bortset fra inddrivelse af bøder. Det vil fortsat være en arbejdskrævende opgave for politiet at varetage iværksættelse og senere ændringer af behandlings- og anbringelsesdomme mod psykisk syge kriminelle.

Fogedmyndigheden er efter retsplejeloven pålagt politiet og de kommunale pantefogeder og fordelt således, at pantefogeder tvangsfuldbyrder offentlige krav, mens politiet tvangsfuldbyrder civile krav og foretager ind- og udsættelsesforretninger. Herudover forestår politiet som nævnt bødeinddrivelser.

Andre *politimæssige opgaver* er administration af lovgivning om offentlige indsamlinger, om ind- og udførsel samt opbevaring og brug af våben (især aktuelt for de mange ekspeditioner over indlandsisen), udstedelse af pas og lovgivningen om kørekort og førerprøver. Desuden administrerer politiet tilladelser til offentlige arrangementer mv. i henhold til den af den enkelte kommunalbestyrelse udarbejdede politivedtægt. Hertil kommer bilinspektion, opdateringer og forespørgsler til centrale registre og administration af hittegods.

Som nævnt er politiet herudover pålagt en del *privatretlige opgaver*. Det drejer sig om sager om umyndiggørelse og lavværgemål, faderskabssager, ægteskabssager samt administration af erstatningsbeløb fastsat af erstatningsnævnet til ofre for forbrydelser.

4.8.3. Undersøgelser

4.8.3.1. *Undersøgelse af befolkningens holdning til politiet.* Undersøgelsen er forestået af Henrik Skydsbjerg, der på baggrund af resultaterne i undersøgelsen har udarbejdet rapporten »Befolkningen og politiet«, som er udgivet af kommissionen i november 1996.

Et repræsentativt udsnit af den grønlandske befolkning – et par tusind borgere – har besvaret en række spørgsmål om deres seneste kontakt med politiet og om, hvordan de som borgere har oplevet politiets måde at håndtere situationen på. I undersøgelsen tilkendegiver 81 pct. af borgerne tilfredshed med politiets generelle indsats. Imidlertid er der udsving på de enkelte områder, som undersøgelsen nærmere har beskæftiget sig med. Når borgerne selv retter henvendelse til politiet, er tilfredsheden størst på serviceområdet med 94 pct., men lav blandt ofre for forbrydelser, hvor kun 65 pct. var tilfredse med den behandling, de havde fået af politiet. I situationer, hvor det er politiet, der tager kontakt til borgeren, er tilfredsheden størst i fogedsager med 87 pct., mens kun 67 pct. er tilfredse med politiets håndtering af anholdelsessituationen. 21

pct. af de anholdte hævdede at have været udsat for politivold.

Om kriminalitet og tryghed i hverdagen tilkendegav 83 pct., at de aldrig eller næsten aldrig frygter vold i hjemmet, og 77 pct., at de aldrig eller næsten aldrig frygter vold uden for hjemmet. I de tilfælde, hvor borgeren beder om akut assistance, er 74 pct. tilfredse.

Om politiets prioritering af opgaverne mener lidt over halvdelen af de adspurgte, at politiet skal bruge mere tid på oplysning og undervisning. Lidt under halvdelen mener, at hashager skal opprioriteres, mens næsten lige så mange mener, at politiet skal bruge mere tid på at tage sig af folk, når de har været udsat for kriminalitet.

4.8.3.2. *Undersøgelse af politiets arbejdsvilkår.* Økonom Claus Stensgård Jensen og socialrådgiver Gladys Kreutzmann har forestået undersøgelsen og udarbejdet rapporten »Politiets arbejdsvilkår«, der er publiceret i oktober 1998. Undersøgelsen omfatter politibetjente, reservebetjente, kommunefogeder og fratrådte politifolk. Undersøgelsen viser, at den ansatte ved politiet er glad for sin arbejdsplads og har et godt forhold til kollegerne. Arbejdet opfattes som selvstændigt og varieret. Ledelsen opleves som både loyal og kontrollerende. Der efterlyses imidlertid flere kurser og mere efteruddannelse, og især kommunefogederne efterlyser bedre arbejdslokaler, radioer og edb-udstyr mv. Arbejdsbelastningerne, herunder en ukontrollabel tjenestetid og mange voldsomme hændelser, er jævnt fordelt på alle typer af politidistrikter, store som små. Inden for nogle områder er der mere tilfredshed med arbejdet i mellemstore distrikter (fra 5 til 12 betjente).

Som begrundelser for (overvejelser om) at forlade tjenesten angives, at lønnen er for lav, at arbejdstidene er for dårlige, og at mulighederne for efteruddannelse er utilfredsstillende. Desuden anføres det, at der er mange voldsomme hændelser, der kan påvirke privatlivet. Der peges i denne forbindelse på et udekket behov for bistand og støtte i forbindelse med sådanne hændelser.

Undersøgelsen afdækker et ønske om, at politiet udelukkende har politimæssige opgaver, og at civile sagsområder således overføres til andre myndigheder.

4.8.4. Politiklagenævn

Klager over politiets virksomhed har indtil 1. januar 2000 ikke været særskilt reguleret. Til brug for kommissionens overvejelser om behandlingen af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale udarbejdede politimesterembedet en opgørelse over samtlige skriftligt behandlede klager over politiet i årene 1992-